

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

28 octombrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte

URSACHE Petru

judcători

NICOLAEV Ghenadie

MORARU Petru

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Murzac Angela în numele inculpatului Papuc Mihail, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2015, în cauza penală privindu-l pe

Papuc Mihail Ion, *născut la 18 aprilie 1976, originar și domiciliat pe s. Mingir, r-nul Hîncești.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: *09.12.2014 – 17.02.2015;*

Instanța de apel: *16.03.2015 – 15.05.2015;*

Instanța de recurs: *29.07.2015 – 28.10.2015.*

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești din 17 februarie 2015, Papuc M. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, la 3 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Vizir D. către inculpatul Papuc M. a fost lăsată fără soluționare.

1.1. Cauza a fost examinată în procedură simplificată cu respectarea rigorilor art. 364/1 Cod de procedură penală.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt a constatat că, la 18 octombrie 2010, aproximativ la orele 16:00, Papuc M. fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflîndu-se la domiciliul lui Ciubotaru C., situat în s. Mingir, r-nul

Hîncești, intenționat i-a aplicat lui Vizir D. două lovituri cu o țeavă metalică în regiunea capului, cauzîndu-i conform raportului de expertiză medico-legală fractură liniară a osului parietal pe dreapta, traumă cranio - cerebrală cu comotie cerebrală, fractură tasată a vertebrelor 5,6 cervicale, care se califică ca vătămări corporale grave, periculoase pentru viața persoanei.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept*, faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 151 alin. (1) Cod penal, adică *vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății*.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare în termenul și modul prevăzut de art. 401-402 Cod de procedură penală, a fost atacată cu apel de către inculpat și avocatul acestuia, ambii solicitînd casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit căreia inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă mai blîndă, non - privativă de libertate.

În motivare, inculpatul a indicat că prima instanță i-a stabilit o pedeapsă prea aspră, neluînd în considerație faptul că vina și-a recunoscut-o integral, se căiește sincer de cele săvîrșite și nu are antecedente penale. În prima instanță cauza a fost examinată în baza prevederilor art. 364/1 Cod de procedură penală, care prevăd aplicarea unei pedepse mai blînde, decît cea prevăzută în sancțiunea normei penale incriminate.

În argumentarea cerințelor sale, avocatul Bătrîncea I. a invocat că prima instanță la stabilirea pedepsei nu a luat în considerație circumstanțele atenuante constatate la caz, cum ar fi: întreținerea unui copil minor de către inculpat, caracteristica pozitivă la locul de trai și lipsa antecedentelor penale.

Drept urmare, avocatul inculpatului a indicat că, reieșind din toate circumstanțele atenuante stabilite la caz, este posibilă stabilirea unei pedepse mai blînde inculpatului Papuc M., fără privarea de libertate a acestuia.

Mai mult ca atît, avocatul a accentuat că, inclusiv și procurorul a solicitat instanței stabilirea unei pedepse non-privative de libertate inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 mai 2015 a fost respinse apelurile declarate ca fiind nefondate, iar sentința a fost menținută fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei adoptate, instanța de apel a menționat că, audiind participanții la proces raportînd situația de fapt la cea de drept, cercetînd argumentele invocate de părți, în coraport cu materialele dosarului penal, s-a ajuns la concluzia că apelurile declarate sunt neîntemeiate și urmează a fi respinse.

Astfel, instanța de apel a reținut că, este corectă concluziile primei instanțe privind starea de fapt constată și încadrarea juridică pe semnele faptei

prejudiciabile săvârșite de inculpat și semnele componentei de infracțiune, în baza art. 151 alin. (1) Cod penal.

De asemenea, instanța de apel a susținut concluzia primei instanțe în ceea ce privește stabilirea pedepsei inculpatului. În acest sens, a menționat că prima instanță motivat a stabilit categoria și măsura de pedeapsă, luând în considerare circumstanțele cauzei, datele privind persoana infractorului, categoria și gravitatea infracțiunii săvârșite: infracțiunea comisă este gravă și a fost săvârșită în stare de ebrietate alcoolică, de condițiile de viață ale familiei inculpatului, și de faptul că inculpatul nu a recuperat părții vătămate prejudiciul cauzat și nici nu a întreprins măsuri în acest sens.

Totodată, instanța de apel a reținut că, la stabilirea pedepsei prima instanță a ținut cont de prevederile art. 364/1 Cod de procedură penală, care statuează că pedeapsa cu închisoare ce urmează a fi aplicată inculpatului va fi redusă cu 1/3 din limitele de pedeapsă stabilite de sancțiunea art. 151 alin. (1) Cod penal.

În concluzie instanța de apel a remarcat că temei legal de aplicarea pedepsei mai blânde sau pentru condamnarea cu suspendare condiționată a executării pedepsei - nu există, deoarece în cauză nu s-au constatat circumstanțele atenuante, ce ar justifica aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că apelurile declarate sunt neîntemeiate și urmează a fi respinse cu menținerea sentinței primei instanțe fără modificări.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel avocatul Murzac A. în numele inculpatului a atacat-o cu recurs ordinar solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care, în privința inculpatului să fie aplicate prevederile art. 90 Cod penal.

În motivare, recurenta invocă că instanțele inferioare au emis hotărâri neîntemeiate, iar la adoptarea acestora instanțele nu au ținut cont de criteriile de individualizare a pedepsei și au stabilit o pedeapsă prea aspră și neechitabilă în raport cu fapta comisă de inculpat, cu gravitatea și motivele acesteia, precum și cu circumstanțele cauzei, care caracterizează persoana vinovată.

Mai mult ca atât, menționează că în cauza penală supusă judecății sunt prezente circumstanțe atenuante, de care instanțele de fond nu au ținut cont, cum ar fi: *datele privind persoana inculpatului, care nu are antecedente penale, a recunoscut pe deplin vinovăția și se căiește sincer de cele comise, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii și are la întreținere un copil minor, fiind unicul întreținător al familiei sale.*

În drept, recurenta își întemeiază recursul declarat pe dispozițiile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, acuzatorul de stat a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului declarat de către avocatul Murzac A. în numele inculpatului, menționând că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, deoarece criticele recurente nu au fost argumentate conform exigențelor stipulate de art. 427 din Codul de procedură penală.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, or în vederea acestei statuări se expun următoarele considerente de fapt și de drept.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Așadar, Colegiul penal verificând textul recursului declarat, constată că alegațiile recurente, deși nu au fost invocate expres, se încadrează în temeiul de casare prevăzut de pct. 10) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel, atunci când instanța de apel a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

La caz, instanța de recurs constată că, recurenta contestă decizia instanței de apel în latura stabilirii pedepsei, și prin urmare, se va expune doar asupra acestui aspect.

Lecturând textul deciziei, instanța de recurs ajunge la concluzia că, pedeapsa stabilită inculpatului se încadrează în sancțiunea prevăzută la art. 151 alin. (1) Cod penal, cu reținerea tuturor circumstanțelor prezente în cauză, luând în considerație personalitatea inculpatului, gravitatea faptei comise și împrejurările în care aceasta a fost comisă.

Sub acest aspect se atestă că, împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, relevă în mod concludent că instanțele de fond corect au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată inculpaților, fiind în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură

penală și prescripțiilor de drept material, ținând cont de prescripțiile din art. 61, 75, 76 și 77 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii, iar la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Reieșind din faptul că, recursul declarat este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele de fond au dispus executarea pedepsei inculpatului prin izolarea acestuia de societate, la acest capitol instanța de recurs reamintește că ulterior stabilirii pedepsei potrivit tuturor criteriilor generale de individualizare a pedepsei (art. 75 Cod penal), ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, instanța de judecată *poate* dispune neexecutarea pedepsei aplicate vinovatului.

Suspendarea condiționată (art. 90 Cod penal), ca mijloc de individualizare a pedepsei, conferă instanței de judecată posibilitatea, ca pe lângă stabilirea mărimii pedepsei, să se pronunțe și asupra modului de executare.

O condiție prevăzută expres în alin. (1) art. 90 din Cod penal, constituie concluzia instanței că nu este rațional ca făptuitorul să execute pedeapsa stabilită.

Astfel, prerogativa instanței de judecată este să aprecieze dacă scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia. În formarea convingerii, instanța de judecată ține cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv are în vedere întreaga conduită a condamnatului înainte de săvârșirea faptei, după săvârșirea faptei, în timpul judecării, precum și alte aspecte ce privesc personalitatea infractorului, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătorești.

În acest context, instanța de recurs notează că, chiar și în cazul îndeplinirii condițiilor prevăzute de prevederile art. 90 alin. (1) Cod penal, nu se creează un drept pentru inculpat, ci doar se întrunesc circumstanțele necesare care constituie temei de drept pentru instanța de judecată de a decide, potrivit propriei convingeri, asupra oportunității suspendării executării pedepsei închisorii.

La caz, Colegiul penal menționează că instanța de apel just a remarcat faptul că infracțiunea comisă face parte din categoria infracțiunilor grave, iar ca circumstanță agravantă a fost considerat faptul că infracțiunea a fost săvârșită în stare de ebrietate și prin săvârșirea infracțiunii inculpatul a provocat vătămări grave pentru viața și sănătatea părții vătămate, care și la momentul actual suportă consecințele acțiunilor inculpatului Papuc M. Mai mult ca atât, inculpatul nu i-a acordat părții vătămate careva despăgubiri pentru prejudiciul cauzat.

Drept urmare, instanța de recurs reține că, solicitarea recurente de a suspenda executarea pedepsei stabilite inculpatului Papuc M. este neîntemeiată, deoarece o asemenea modalitate de executare a pedepsei este neproportională în raport cu fapta inculpatului și urmările survenite.

Din considerentele enunțate, Colegiul, constată că pedeapsa individualizată de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut de art. 61 Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane.

9. În corespundere cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Murzac Angela în numele inculpatului Papuc Mihail, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 mai 2015, în cauza penală privindu-l pe *Papuc Mihail Ion*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 27 noiembrie 2015.

Președinte

URSACHE Petru

Judecători

NICOLAEV Ghenadie

MORARU Petru